

Crònicateatre

Una Mediterrània, dos 'Federicos'

Jordi Bordes

Barcelona

La Perla 29 ha volgut celebrar la seva temporada de teatre en català a La Colline de París amb una nova posada en escena de *28 i mig* explícitament per a dues funcions a l'Amfiteatre Grec. Aquest títol estrenat el 2013 com un invent (al qual no sabien posar nom) ha acabat sent una preciosa targeta de presentació. Dilluns, veient la respiració còmplice de la platea, durant dues hores i mitja i sense pausa, es revelava com un veritable àlbum dels records d'aquesta companyia, que ha anat cuinant a foc molt lent a la Biblioteca de Catalunya, entre cortines, sorra, alguna guitarra i uns núvols que ara tenen color, ara són filmografia de grans clàssics. El *28 i mig* és una recreació d'aquell *8 i mig* de Fellini, Federico Fellini. Però a Barcelona, si es parla de Federi-

co, salta el García Lorca (ells en farien una intuïtiva versió per a cavall i actrius que s'intercalen els papers a *Bodas de sangre*).

L'Oriol Broggi, amant de la buidor i de l'austeritat que cantava Peter Brook per narrar amb nitidesa un conte (*L'orfe del clan dels Zhao*) i deixar que la imaginació voli, s'ha deixat anar per l'acumulació de capes, per atrapar des de l'acumulació: no tenir mai prou per mostrar una imatge encara més emocional, precisa, preciosa, amb un to aparentment espontani, mediterrani, de cantarella napolitana, de tòpics de mossens pederastes, dones que guarden ocells als sostenidors (*Giornata particolare*) i d'un humor farsesc que topa, de sobte, amb la crueltat de les botes nazis. Abans dels estudis de Cinemàtica, la cultura era autòctona, de companyia de teatre ambulànt (com els d'Eduardo de Filippo, *Natale in Casa Cuppielo*), o potser els d'un cert humor de boulevard (*Filumena Marturano*).

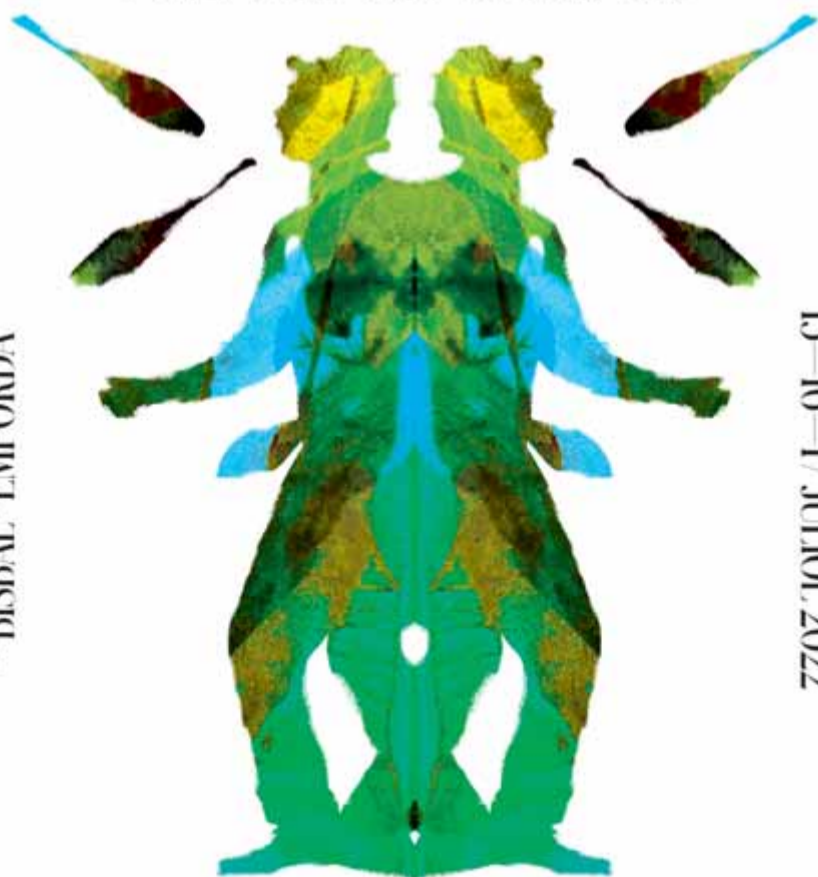

Un detall del muntatge '28 i mig' que es va veure dilluns i ahir a l'Amfiteatre Grec ■ BITÒ CELS

A Catalunya, es podia cantar Ovidi Montllor o pregar pel teatre de Sinera a *Primera història d'Esther*. Però els que tenen ànsia d'artistes, que volen filar sempre més prim, han caigut a la marmitta de la comunicació de masses. I poden barrejar *West Side Story* amb *Nine*. Oriol Broggi es va col·lar a l'escenari com un tècnic hiperactiu més, amb una comicitat absurda marca de la casa.

Un capítol a part mereix el pes de La Perla 29 amb Clara Segura sí, però també una solvent Màrcia Cisteró, Montse Vellvehí o Laura Aubert. Per no parlar de Guillem Balart i Enrico Iannello al costat d'un Xavier Boada històric. La música de Joan Garriga, amb veu esgargamellada, que arrossega la lletra i mira furtiu, és ja emblemàtica. La gent de platea va perdre tots els metres. Els actors nedaven de satisfacció i bon rotllo. Potser no calia desplegar tants records. Però cadascú va reconciliar-se amb el Federico que més el va emocionar. ■

AL·LUCINARÀS

LA BISBAL D'EMPORDÀ

15-16-17 JULIOL 2022

XXVII FIRA DE CIRC AL CARRER

DIMECRES A LA FRESCA

PLAÇA DEL FIRAL
SANTA COLOMA DE FARNERS

13/07 **ELS ATRAPASOMNIS** 20h

20/07 / 22h
SOTRAC

13/07 / 22h
EMM JOSEP CARBÓ

17/08 / 22h
ELS PESCADORS DE L'ESCALA

27/07
22h
SWING ENGINE

10/08
22h
THE SOUL OF SOUND

03/08 **COI ELS MONTGRONS** 22h